

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - IV, 00 : Cur Lucinam parturientibus praefectam antiqui putarint](#)

Mythologia, Venise, 1567 - IV, 00 : Cur Lucinam parturientibus praefectam antiqui putarint

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IV

[Mythologia, Francfort, 1581 - IV : Cur Lucinam parturientibus praefectam antiqui putarint](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IV

[Mythologie, Paris, 1627 - IV, 01 : Pourquoi les Anciens ont creu que Lucine assistoit aux femmes en leurs accouchemens](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IV

[Mythologie, Lyon, 1612 - IV, 00 : Pourquoi c'est que les anciens ont pensé que Lucine assistast aux femmes enfantans](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légalesFiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)Latin

Pagination90r°-90v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Lucine](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 28/11/2024

NATALIS COMITIS MYTHOLOGIAE,

LIBER QVARTVS.

Cur Lucinam parturientibus præseclam antiqui putarint.

10

LXISTIMO me in superioribus libris ostendisse partim animorum affectus & cogitationes, quæ in morituroſu animis nascerentur, partim vires elementorum, cœlestiumq; corporum, quæ transfunderentur in hæc inferiora corpora, diuinis nominibus fuisse ab antiquis appellatas, & diuinis et honoribus cultas Serenifi. **CAROLE** Rex Sed quoniam eò scribendo perducti sumus, vt res interire, &

iterum post quoddam annorum spatium reuiuiscere, & animas easdem in alia corpora transmitti diceremus, quæ res sub Lucinæ tutelam primum cõcidebant, videntur rationes illæ inuestigandæ, quibus adducti sunt sapientes vt sibi persuaderent Lucinam præseclam parturientibus. Hac in re illud horum omnium debet esse fundamentum, quod superius dictum fuit, quod Græci, id quod ceperunt ab Aegyptiis, Solem, Lunam, cæteraq; sydera, quorum vires ac moderationes temporum apud nos essent conspicuæ, Deos putarunt; quos suffimentis, & cantilenis, & cæsarum victimarum nidoribus placarunt, cum res postularet. Cum Lunam igitur plurimum conferre parturientibus arbitrarentur, illam alii à luce, alii à circũuoluendo nũcuparunt. Aliæ similiter rationes sunt à rerum naturalium peritis traditæ, aliæ ab astronomiâ. Atqui luna a rerum naturalium peritis partibus præseclam credita est, quia illius ope propter vim propriam humoris fetus adiuuetur, cum illius beneficio is in vtero intumescat; ad quam rem & solis & lunæ ratio præcipuè conferre putatur. Nam manifestum esse arbitror omnibus vel mediocriter eruditis, quod lunæ beneficio augentur humores, cuius vis in multis est conspicua; sed in conchyliorum genere præcipuè, quæ cum lunæ lumine augentur & decreſcunt. Huc accedit quod parturiendi tempore plurimus humor sero persimilis in membranis cum fetu continetur in vtero, quare & vterus insurgit ad expellendum cum fetu humorem: cui rei cum moderator humorum sit lunæ planeta, plurimum conferre putatur, & idcirco luna parturientibus præseclam credita est. Qui verò ex astrorum potètia omnia humana pendere censuerunt, has omnes causas ad astronomicas rationes retulerunt: vt ex doctissimis sermonibus viri optimi & medici clariss. Frãncisci Marini collegi, cuius ingenium admiro, & consuetudine plurimum delector. Nã is ita sensit, vt homines rerum cœlestium periti, quod septimo mense fetus perficiatur & absoluitur, qui mensis dicatus est lunæ, quare iure optimo luna præseclam parturientibus. Atque huiusce rei talis est ratio & ordo. Primus mensis est Saturni, qui suo frigore ac siccitate facit vt semen quod

10

30

40

Z 1 fluebat

Mythologia.

- fluebat aquæ simile densetur & consistat. Deinde sequenti mense Iupiter suo calore & humore nutrit, quibus indiget viribus vt augeatur & dilatetur, quippe cum superioris planetæ natura formationem lineamentorum impediret si perduraret diutius. Tertio deinde mense Marti cura ista committitur, qui per naturalem suum calorem humores superuacuos exiccat, fetumque calefacit, & motum in illo procreat: est enim calida vis & sicca maxime ad motum propensa. Hunc eundem fetum excipit mox Sol astrorum omnium & mundi princeps ac moderator, qui & vigorem plurimum adhibet, & non mediocriter confert ad vitam. Huic succedit Venus Martis Solisqueque calorem & siccitatem suis his aduersariis viribus temperans, multoque magis auget fetum, & illius membra ad figuram homini conuenientem perducit. Negotium ipsum mox in manus tradere Mercurio putatur, qui superuacuum quodque exiccando temperiem & ipse inducit, vniuersasque corporis partes etiam magis distinguit, & clariorem formam exprimit. At septimus mensis lunæ tribuitur, quæ ita fetum suo humore nutrit, vt perfectus completusque sit; possitque vel si tunc ex utero exeat viuere. Quod si humoris copia adhuc superpetat, & respiratio nondum sit praxualida, quam per umbilicum caput infans, ita vt oris respiratione non magnopere indigeat, natura optima horum alimentorum cellaria & moderatrix in nonum mensem partum prorogat: at si inops sit humorum, & non amplius satis magna aeris copia per umbilicum trahatur, ac si uterus tractabilis mollisque sit, qualis esse solet fere puerperarum, tunc septimo mense partus in lucem prodit & uiuit. Quamobrem siue ad planetarum vires, siue ad phylicas rationes quis respexerit, omnino lunæ humor plurimum ad emittendos fetus adiuuabit. Sed quoniam explicauimus quibus causis commoti antiqui Lucinæ tantum tribuerunt, nunc reliquum est, vt quæ de Lucina ab iis dicta fuerunt, percurramus.

De Lucina.

Cap. I.

- 30 **L**ucinam filiam fuisse Iouis & Latonæ, sororemque Phœbi iam dictum est superius, cum de Diana loqueremur. Atqui cum re ipsa vna eademque sit Diana, Lucina, Hecate, Luna, quamuis varia sint nomina, & res varix, in quibus illæ suas vires exercent, tamē variis parentes earum siue Deorum siue facultatum, siue eorum nominum, fuisse traduntur. Cum enim Luna filia esset Thix & Hyperionis, Diana Iouis & Latonæ, Hecate vel Iouis vel Aristæ, & Noctis vel Asteris: ita Lucina Iouis filia fuisse dicitur, vt apparet in hymno Callimachi in Dianam, Iunonemque habuit matrem, vt memorix prodidit Pausanias in Atticis, qui illam in Gnossio agro apud Amnisum flauium ex opinione Cretensium natam esse scribit. Qui Latonæ filia esse dixerunt, hanc in Ortygia natam esse inquirunt, atque statim natam obstetricis munere functam esse apud matrem, cum mox Apollinem esset parturæ, vt dictum est superius. Pausanias tamen in Atticis Lucinam ait in Delum ex Hyperboræis aduētasse, vt parturienti Latonæ adesset obstetrix. Hæc varia habuit nomina: nā Ilithyia in Encomio Ptolómæi vocata est à Theocrito, quam Lysizonam appellat siue soluentem Zonam. Solebant enim antiqui, sed Græci in primis vsurpare, Zonam soluere, pro eo quod est rem cum viro habere, quia prægnantes mulieres priorem Zonam gestare non amplius possent, quam soluere cogebantur: quare cum venissent sub tutelam Lucinæ
- Zonam